

θάυμα ἦ καὶ τοῦ μέγα, ὅτι ψήτως ἐναπότις θεὸς παθεῖς, καὶ μάχης
ἐγκίριας ἀντίς χαλεπῶν, ἣντα ὄμοφρον γῆνας εἰσάγων, ἐπελάθε τὸ
μάχην.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ψυχὴ καὶ δέμας εἰμί. Τὸ μὲν θεότητοῦ ἀπορρὼξ,
Φωτὸς ἀπειρεσίοιο· τὸ δὲ σινότις δύπλο δίζης.
Σοὶ πλάση, τὰ δὲ πολλὸν δύπλα φέντεν εἰς ἐν ἄγειρας.
35 Εἰ ξωὴ Φύσις εἰμί, λύω μάθον. Εἰ μόθος αὐνὸς,
"Εμπεδοῦ τοι ἔτ' ἐγώ, πλειῇ Φύσις ἀμφοτέρω·
θεν.

Όν γέ μαρναμένων ξωὸς γόνος, ἀλλὰ Φιλάγνων.

ἘΡΜΗΝΕΙΑ.

Ψυχὴ καὶ σῶμα τυγχάνω. Καὶ ἡ ψυχὴ μὲν θεότητος δύπλε-
ρωια, τῷ ἀπέρριψ λέγω καὶ ἀκαταλήπτῳ Φωτὸς· τὸ σῶμα δὲ δύπλο τῆς
ρίζης τὸ σκότως, ὡς σὺ λέγεις, τῷ ἐναπότις θεός, καὶ τὰ πολλὰ μέρη φέ-
ρουντα εἰς ἐν ἥγανες. Εἰ κοινὴ Φύσις ἐξ ἀμφοτέρων εἰμί, λύω πάντας
τὰ μάχη. Εἰ δὲ ἀσύμβατα τὰ μιγέντα, καὶ ἀκατέλλαγμα τὸ
μάχη τὸ ἐναπότιν, πῶς ἐγώ κοινὴ Φύσις καὶ πλειῇ καὶ σύνθετο
ἀμφοτέρων, ψυχῆς λέγω καὶ σώματος; κοινὴ γένος Φύσις τὰ μέρη φέ-
ροντα περγυμάτων εἰς ἐν ἔρχεται), τὸ μαρναμένων τὸ συνερχομένων,
ἀλλὰ Φιλάγνων.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τοῖος μὲν οὐραδίης τὸ σῆς ζόφος. Αὐτὰρ ἔμοιγε
Εἰς θεός ἐστιν ἀναρχός, ἀδήειτο, ἐν Φάσος ἐσθλὸν,
40 Απλῶν τε πλειῶν τε, νόων θέντος ὑψιθεόντων,
Όυρανίων χθονίων τε. Τὸ δὲ σινότος ὕστατον ἦλθεν,
Όν Φύσις ἐτηκῆ, τελίγραφός, ἡμετέρη δὲ
Τῷ πέλει κακίη, κακίη δὲ τις λῦσις ἐφετμῆς.

Ως